

Szezonnyitó verseny 2007

Április 28. Szombat

Korai kelés, korai indulás. Ha az ember 10-kor rajtolni akar Kenesén, és a hajó Tihanyban áll, bizony legkésőbb fél nyolckor neki kell indulni. A csapat még nem teljes, de majd megoldjuk, hiányoznak latnik, de majd megtaláljuk, mindegy, csak induljunk végre. Hárman maradunk, kettes délnyugati, hátszélben csak elegek leszünk! Közben szerelések, előkerülnek a latnik is, mehet föl a jobbik nagyvitorla (ennek később jelentősége lesz, hiszen a gyenge szélben az alaktalan régivel, ki tudja, mire mennénk?).

Átérve kiegészülünk, öten vagyunk csak, de mivel frontot nem ígérek a hétvégére, nem aggódunk. Különben is, amikor április elején a Picabo-val edzettünk, akkor is foghíjas volt a csapat. Fogyóban a szél, az első futam egy rövid halasztás után indul. Kétségbeesve küzd mindenki a döghullámokkal, az üzemanyag teljesen elfogyott. A futamot lelövik. Tisztán látszik, hogy kicsivel feljebb szinte tarajosak a hullámok, talán ha fél kilométert kellene menni arrafelé, hogy ideális körülmények között versenyezhesünk, de a Rendezőség marad. Várunk.

A pálya igen kicsi, ez jól látszik. Amikor végre lemegy az első érvényes futam, döbbenet nézzük az órákat: alig volt több, mint harminc perc. Rendben van, hogy négy futamnak akarunk a végére érni, de ez akkor is kevésnek tűnik. Ráadásul a mezőnynek nincs helye és ideje széthúzódni, így a bójavételek heves kiabálások közepette zajlanak. Nálunk többé-kevésbé jól működnek a dolgok, csak én akasztom ki rendszeresen spischottot a baumból, amikor már éppen húznánk felfelé a golyót.

Nyerjük az első futamot, utána második hely, újra első és befejezésül aznapra egy harmadik. Szerencsénkre mögöttünk kicsit keresztbe verik egymást a többiek, így négy pont az előnyünk, ami elégnek tűnik másnapra.

Április 29. vasárnap

Hasonlóak a körülmények, a pálya még közelebb van a parthoz, ami megemeli a szelet, úgyhogy idegtépő az első kreuz. Viszont csodát látunk: alattunk harminc méterre hajó, felettünk, kissé mögöttünk húsz méterre hajó, szele senkinek sincs, mi mégis kihaladunk közülük. Hátszélben sajnos elfogy a szél a mi oldalunkon, lekerül az egész mezőny, bójavétel után azonban a széltelen oldal felé indulnak, amit nem egészen értünk. Mi kifordulunk, megyünk balra, és a kreuzbójánál már előttük vagyunk. Lassan megint leterjed a délnyugati, néha már ketten is állunk a trapézon.

A második futam örömvitorlázás, meglepve látjuk, ahogy a Rock me baby a második hátszél végén továbbvitorlázik a part felé. Nekünk ekkorra már jelentős az előnyünk, ám a Vivasso parádésat hátszelezik, és komolyan ránk jön. Szerencsére nem eléggé, újra elsőként érünk be. Irány a part, illetlenség lenne kihagyni a díjkiosztót. Kiderül, hogy a nyolcmétereseknél óvástárgyalás készül, ami jelentősen késlelteti a programot. Úgy döntünk, hogy nem várunk másfél-két órát, nekiindulunk Tihanynak. Közben a szél átfordult északiba, és felfrissült, úgyhogy elő az erősszeles spischottot, aztán nyomás!

Alibán András